

[Ministeren for offentlige arbejder]

heraf som ud fra økonomiske betragtninger finder jeg, at man på indeværende tidspunkt bør lægge rammen om et program for beskyttelse af den jyske vestkyst for den nærmeste 5-10 års periode. Opgaven bliver da at finde de mest påtrængende opgaver og søge dem løst.

3. Det er naturligt først i nogle hovedpunkter at gennemgå den strækning, som de tre rapporter dækker, men jeg vil forudskikke den bemærkning, at der er væsentlige opgaver også på resten af Jyllands vestkyst. Om den i rapporterne omhandlede strækning skal jeg bemærke følgende:

a) For *Limfjordstangernes* vedkommende er de foranstaltninger, som rapporten fra 1975 bringer i forslag, med mindre modifikationer bragt til udførelse. I øvrigt er udgangspunktet for bedømmelsen af kystsikkerheden på denne strækning, at der med hjemmel i Thyborønloven fra 1946 øst for tangerne eller i disses østlige del er anlagt sikkerhedsdæmninger.

Det må imidlertid understreges, at man ved vurdering af tangernes totalsikkerhed mod brud ikke kan regne med noget bidrag fra havdigerne bortset fra strækningerne foran Thyborøn og Agger byer. Et brud på havdiget på Agger Tange indtraf under stormfloden den 24. november 1981, og brud vil kunne indtræde igen også i mindre kraftige stormflodssituationer.

Hvad angår *Agger og Thyborøn byers* sikkerhed, er digebeskyttelsen her således udbygget, at den må anses for tilfredsstillende.

Den gennemsnitlige årlige tilbagerykningshastighed er 1,6 m på Agger Tange og 1,1 m på Harboør Tange. Høfder og diger må vedligeholdes og kystfodring foretages i samme omfang som i de senere år. Øjeblikkeligt påtænkes der ikke yderligere foranstaltninger, men nødvendigheden af en forøget indsats i løbet af få år må forudses, hvis man vil søge at bevare tangerne i deres nuværende skikkelse.

b) Syd for Harboør Tange ligger det landområde, der betegnes *Harboørkogen*, og som mod syd strækker sig ned til og med Ferring Sø og mod øst over til Limfjorden.

Kysttilbagerykningen er her fra 1,6 m til 2,6 m om året. Området er beskyttet af diger og så lavtliggende, at det ved digebrud vil kunne blive oversvømmet. En del af digebe-

skyttelsen, nemlig Vrist-Langbjergslette-diget, har længe været erkendt at være for svagt, og diget ved Vrist blev gennembrudt under stormfloden den 24. november 1981. Det er absolut nødvendigt snarest at iværksætte foranstaltninger til sikring af Harboørkogen med dens helårsbebyggelser, bl.a. Harboør og Langerhuse. Nærmest kysten er bygget flere hundrede sommerhuse.

At fastholde den nuværende kystlinies beliggenhed og i denne linie tilvejebringe en tilfredsstillende digebeskyttelse ville bl.a. kræve en meget betydelig årlig kystfodring, og da Harboørkogen som helhed bortset fra sommerhusbebyggelsen kan beskyttes på fuldt forsvarlig måde i en længere årrække ved anlæg af et tilbagetrukket dige, må denne løsning fremstå som den umiddelbart naturlige.

Da sommerhusene ville komme til at ligge foran et sådant tilbagetrukket dige, er det forståeligt, at man fra lokal side har fremsat ønske om for i hvert fald en kortere årrække at søge beskyttelsesforanstaltninger gennemført i den nuværende kystlinje.

Efter en række forhandlinger herom er der opnået enighed mellem Ringkøbing amtsråd, Thyborøn-Harboør kommunalbestyrelse, ministeriet for offentlige arbejder og den på stedet organiserede del af sommerhusejerne om, at man forsøgsvis bør sigte på i hvert fald for en årrække at bevare den nuværende beskyttelseslinje ved en forstærkning af det nuværende dige, anlæg af nogle bølgebrydere (parallelværker ude i vandet) og en årlig kystfodring.

De usikre momenter i dette alternativ er imidlertid dels bølgebrydernes effektivitet, dels omfanget af den nødvendige kystfodring og dermed af udgifterne.

Selv om jeg således mener at kunne anbefale statens medvirken til denne løsning, må jeg bemærke, at nødvendigheden af en revurdering af forholdene i løbet af 5-10 år må forudses.

c) Rapporten »Thorsmindetangerne 78« omhandler strækningen *fra Bovbjerg til Husby Klitplantage*. De kysttekniske problemer, som eksisterer langs denne strækning, kan primært opdeles i tre hovedkategorier: kysterosion, højvandserosion og sikkerhedsproblemet (stormflodsbeskyttelsen).

Ved kysterosionen forstås her både den almindelige nedbrydning, som følger af ky-